

skab, beskattes af sine renteindtægter i sit hjemland efter de dér gældende regler. Danmark opkræver ikke kildeskat af rentebetalinger til udlandet.

Hvis det lægges til grund, at det långivende udenlandske selskab i sit hjemland bliver beskattet af renteindtægterne på et niveau svarende til det danske, vil koncernen samlet set ikke have skattemæssige fordele ved at overfinansiere med gæld på bekostning af egenkapital. I praksis vil denne forudsætning imidlertid ofte ikke holde stik, fordi det långivende selskab er hjemmehørende i et land med lavere skattesatser end de danske eller i en finansiel lavskattezone. Det er således ikke unormalt for store koncerner at have et internt finansieringsselskab i et lavskattelands, der formidler koncerninterne lån.

Ved finansiering med egenkapital har det låntagende selskab ikke fradragsret for vederlaget i form af udbyttet, mens det udbyttmodtagende selskab beskattes af udbyttet i sit hjemland efter de dér gældende regler. Danmark vil opkræve - en på grund af dobbeltbeskatningsaftaler typisk forholdsvis lav - kildeskat af udbyttet, som vil blive krediteret i hjemlandets skat. Udbytte, der betales fra danske selskaber til moderselskaber hjemmehørende i andre EU-lande, er dog ikke skattepligtigt i Danmark.

Generelt beskattes renter med en højere sats end udbytte, men variationerne er store. Er et långivende koncernselskab skattemæssigt hjemmehørende i et lavskattelands, vil det være forbundet med store skattemæssige fordele at placere renteudgifter i Danmark. Samlet set kan koncernen således ofte have en økonomisk fordel ved at konstatere sit afkast af investeringen som renter frem for som udbytte.

Det foreslås derfor at fastsætte regler, der medfører, at låntagers adgang til at fradrage renter og kurstab på lån ydet af udenlandske långivere med kontrollerende indflydelse eller hermed koncernforbundne selskaber beskæres i tilfælde, hvor der er et åbenbart misforhold mellem egenkapital og fremmedkapital.

Forholdet mellem fremmedkapital og egenkapital i et datterselskab kontrolleret af en udenlandsk ejer er for så vidt et særligt tilfælde af princippet om, at økonomisk samkvem mellem koncernselskaber på tværs af landegrænser skal ske på markedsvilkår (armslængde princippet). Det fremgår således f.eks. af kommentaren til artikel 9 i OECD's modeloverenskomst om forbundne foretagender, at bestemmelsen tillader korrektioner som følge af, at finansieringen af et kontrolleret foretagende afviger fra armslængde vilkår.

Der har ikke hidtil eksisteret danske specialregler om tynd kapitalisering. Der foreligger så vidt ses ikke retsafgørelser om spørgsmålet.

Kun på området for frivillig sambeskatning har man i sambeskatningsvilkår 2.4.2 i TS-cirkulære 1997-39 regler om tynd kapitalisering. Hovedindholdet i sambeskatningsvilkår 2.4.2 er, at den del af et underskud i et selskab, som stammer fra koncernens lånefinansiering, ikke kan fradrages i overskud i de øvrige selskaber, hvori underskudsselskabet ejer aktier.

Sambeskatningsvilkår 2.4.2. adskiller sig på en række punkter fra »almindelige« regler om tynd kapitalisering. Vilkåret gælder således, uanset om långiver er koncernforbundet eller ej, om långiver er hjemmehørende i udlandet eller ej og uden hensyn til, om der er tale om lån på armslængde vilkår, ligesom der heller ikke er fastsat noget krav til forholdet mellem fremmedkapital og egenkapital. Hertil kommer, at beskæringen i adgangen til at fradrage underskud højst kan udgøre et beløb svarende til normal forrentning af anskaffelsessummen for aktier i de af sambeskatningen omfattede selskaber, og at beskæringen aftrappes over 7 år.

Den interne hjemmel i OECD-landene til at foretage korrektioner på grundlag af tynd kapitalisering har traditionelt været det generelle armslængde princip eller en generel omgåelsesregel. Særligt i de senere år har flere og flere stater imidlertid indført specifikke regler om skattemæssige konsekvenser af tynd kapitalisering. I lande, der anvender en fast grænse ved vurderingen af, om der er tale om tynd kapitalisering, anvendes hyppigt forholdet 3:1 mellem gæld og egenkapital som et acceptabelt forhold mellem fremmed- og egenkapital, således at der stilles krav om mindst 25 pct.'s egenkapital for, at der ikke skal ske nogen skattemæssig korrektion. Men reglerne dækker i øvrigt et vidt spektrum, idet det også er almindeligt at gå ind i en egentlig og konkret vurdering af, om armslængde principperne er overholdt.

Blandt andre følgende OECD-lande har særlige regler om tynd kapitalisering: Australien, Belgien, Canada, Frankrig, Irland, Japan, New Zealand, Portugal, Spanien, Storbritannien, Tyskland og USA.

Det foreliggende forslag om særlige skattemæssige regler vedrørende tynd kapitalisering er således et led i en dansk tilpasning til international skatteret på samme måde som de tidligere gennemførte regler om CFC-beskatning og om transfer pricing.

Forslaget går ud på efter nærmere fastsatte regler at beskære et tyndt kapitaliseret selskabs adgang til at fradrage renter og kurstab på lån. Bestemmelsen med-